

РЕШЕНИЕ

№ 4468

гр. София, 05.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **3613** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационната жалба на Национално Т. управление към Агенция „Пътна инфраструктура“, представлявана от директора, чрез пълномощник юрк. Д. против решение № 679 от 09.02.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 20221110212078/2022 г. по описа на Софийския районен съд. Наведени са доводи за незаконосъобразност на решението по съображения за неправилно прилагане на материалния закон - касационно основание по чл. 348, ал.1, т.1 от НПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН. Оспорва се решаващият извод на районния съд за недоказаност на авторството на деянието. Изтъква се, че привлеченият към административна наказателна отговорност не е отрекъл да е управлявал процесното ППС, нито е възразил срещу нарушението, за което му е съставен АУАН. Счита, че в административнонаказателното производство по безспорен начин са установени нарушението и субектът на нарушението. Претендира се отмяна на обжалваното решение.

Ответникът Р. Б. Д., чрез пълномощника адв. Д. изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Подробни съображения излага в отговора на касационната жалба от 22.03.2023 г.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № ВГ04032022/4000/Р8-181/26.08.2022 г., издадено от директора на Национално тол управление (НТУ) към А., с което на основание чл. 179, ал. 3а от ЗДвП, на Р. Б. Д. наложено административно наказание глоба в размер на 1800 лв.

Въз основа на събраните по делото доказателства, от фактическа страна е установено, че на 18.02.2022г. в 10:57 часа пътно превозно средство специален автомобил „М. Актрос“, с рег. [рег.номер на МПС] , с техническа допустима максимална маса над 12 тона, се е движел по път А-2, км б+804 без заплатена пътна такса, което е било засечено с контролно устройство с идентификатор с № 20141, част от системата на НТУ. Приложени са статични изображения във вид на снимков материал на пътното превозно средство, неговата табела с регистрационен номер, датата, часа и мястото на движение по участък от път, както и на основание чл. 167а, ал.3 от ЗДвП е създаден доказателствен запис в електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, с номер на нарушението D911CF03407911A5E053031F160A963C.

Този факт е констатиран при извършена проверка на МПС на 04.03.2022г., в 13:55 часа, при преминаването му през ГПКК О. - ферибот, при излизането му от територията на Република България, към който момент същото се управлявало от Р. Д.. Посоченото превозно средство, както към датата на извършване на нарушението - 18.02.2022г., така и към настоящия момент, е собственост на търговско дружество "Кар Транспортер" ЕООД.

На 04.03.2022 г. е съставен АУАН № ВГ04032022/4000/Р8-181 от старши инспектор отдел „ПТРР“ в ТД "Митница Р.", с който срещу Р. Д. било повдигнато административно-наказателно обвинение за нарушение на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП, изразило се в управлението на 18.02.2022г. около 10:57 часа на превозното средство с максимално допустима маса над 12 тона, а именно автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , по път А-2, км б+804, за което е дължима, но не е заплатена такса по чл.10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата. Срещу така съставения акт са депозираны възражения от Р. Д., в които се изтъква, че МПС е надлежно оборудвано с бордово устройство за отчитане и заплащане на движение по платената пътна мрежа, при което не е налице твърдяното нарушение.

С писмо изх. № 53-004267/27.07.2022г, на А.-НТУ, от собственика на превозното

средство, а именно "Кар Транспортър" ЕООД е изискана информация - пътен лист или друг документ, удостоверяващ самоличността на лицето управлявало товарния автомобил на 18.02.2022г. В отговор обаче дружеството представило единствено копие от лична карта и СУМПС на своя служител- Р. В. Д..

Въз основа на така съставения АУАН е издадено наказателното постановление, предмет на производството пред Софийския районен съд.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че авторството на деянието е останало недоказано, доколкото липсват доказателства, че на дата 18.02.2022г. /датата на извършване на нарушението/ ППС с рег. № С. е управлявано от водач Р. Д., за да може да се ангажира отговорността му.

Решението е правилно.

Безспорно е, че с разпоредбата на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП е предвидено че "Водач, който управлява ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на ЗП, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на ППС, се наказва с глоба в размер на 1800.00 лева". Посочената разпоредба съдържа в себе си както задължението, така и санкцията при неговото неизпълнение. В АУАН и в наказателното постановление са посочени неизпълнените от водача задължения - не е заплатил дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, и няма как да има каквото и да било съмнение за какво точно нарушение е санкциониран водачът, а именно: че е управлявал ППС, за което не е платена таксата за изминатото разстояние.

В случая обаче се касае за заснемане на нарушение чрез техническо средство, като посредством изготвените от въпросното техническо средство веществени доказателства не може да се установи самоличността на водача, който е управлявал ППС в момента на нарушението. От друга страна, проверката от органите на НТУ, при която е констатирано нарушението, следва момента на извършването му и не може да се приеме за безспорно, че водачът, който е управлявал специален автомобил „М. Актрос“, с рег. [рег.номер на МПС] на датата на проверката, е същият, който е извършил въпросното нарушение.

Превозното средство е собственост на юридическо лице - "Кар Транспортър" ЕООД. Липсват обаче каквито и да е доказателства, че именно Р. Д. е управлявал товарния автомобил на датата, за която е установено нарушението, което би обосновоало ангажирането на административнонаказателната му отговорност на основание чл. 179, ал. 3а ЗДвП. По делото не са налице доказателства на 18.02.2022 г. товарния автомобил да е спиран за проверка от контролните органи на А. или установяването по друг начин на водача на автомобила към тази дата. Ето защо наказващият орган, чиято е доказателствената тежест не е ангажирал категорични доказателства, установяващи по необходимия несъмнен начин, че именно наказаното лице е управлявало ППС-то и на 18.02.2022 г.

При това положение е било необходимо преди съставянето на АУАН или преди издаването на НП (арг. от чл. 53, ал. 2 от ЗАНН), съответните длъжностни лица да съберат доказателства които по достатъчно категоричен начин да установят самоличността на нарушителя - напр. трудов договор валиден към релевантната дата, пътен лист за ППС от същата дата или други документи от този вид. Транспортът на

стоки е правнорегламентирана дейност, вкл. от норми на общностното право, задължително изискваща съставяне на множество документи, вкл. за водача на автомобила, поради което авторството на деянието е възможно и не трудно установимо. Това, че Р. Д., като водач на автомобила в момента на проверката, не е възразил срещу констатациите в АУАН не освобождава АНО от задължението му да обоснове със съответните доказателства и е крайно недостатъчно да бъде установено авторството на извършеното на тази дата нарушение. В този смисъл настоящият състав счита, че АНО не е ангажирал доказателства, които в нужната степен да доказват, че на посочената в АУАН и в НП дата именно Р. Д. е извършил посоченото нарушение.

Отделно от това по делото са представени доказателства - приложеното заявление за отпуск и присъствената форма за водачите за месец февруари 2022, се установи че Д. е служител на "Кар Транспортър" ЕООД и към посочената дата - 18.02.2022г. е използвал платен годишен отпуск, считано от 14.02.2022г. до 18.02.2022г., включително. Предвид това няма основание да се счита, че в посочения период ответникът по касация е управлявал превозно средство, използвано в търговската дейност на своя работодател.

По посочените съображения, касационният съд приема, че при постановяването на обжалваното решение не са допуснати нарушения на закона, представляващи касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК, поради което решението следва да бъде оставено в сила.

С оглед изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63 от ЗАНН, Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3846/18.10.2022 г., постановено по НАХД №2462/2022 г. по описа на Софийския районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.